

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 1472/2021
26.01.2022.године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Милене Рашић, Бате Цветковића и Миролуба Томића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др., због кривичног дела неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 2. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Душана Сакића, поднетом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 539/21 од 05.10.2021. године, у седници већа одржаној дана 26.01.2022. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Душана Сакића, поднет против правноснажне пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 539/21 од 05.10.2021. године, у односу на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Караљеву К 15/21 од 18.05.2021. године, у ставу првом окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и ставаљање у промет опојних дрога из члана 246. став 1 КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од три године у коју казну му је урачунато време проведено у притвору. Од окривљеног је одузета опојна дрога и обавезан је на плаћање трошкова кривичног поступка о чијој висини ће суд одлучити посебним решењем.

У ставу другом исте пресуде окривљена ББ је на основу члана 423. тачка 2) ЗКП ослобођена од оптужбе да је извршила кривично дело неовлашћена производња и ставаљање у промет опојних дрога у саизвршилаштву из члана 246. став 1. у вези члана 33. КЗ. Одлучено је да трошкови кривичног поступка у односу на окривљену падну на терет буџетских средстава суда.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 539/21 од 05.10.2021. године делимичним усвајањем жалбе браниоца окривљеног АА преиначена је пресуда Вишег

суда у Краљеву К 15/21 од 18.05.2021. године у ставу првом изреке, па је окривљени АА оглашен кривим да је извршио кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 2. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од једне године у коју казну му је урачунато време проведено у притвору. Од окривљеног је одузета опојна дрога и обавезан је на плаћање трошкова кривичног поступка о чијој висини ће првостепени суд одлучити посебним решењем.

Истом пресудом жалба Вишег јавног тужиоца у Краљеву и преосталом делу жалба браниоца окривљеног су одбијене као неосноване, а пресуда Вишег суда у Краљеву К 15/21 од 18.05.2021. године, у непреиначеном делу, у ставу другом изреке, потврђена.

Против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 539/21 од 05.10.2021. године захтев за заштиту законитости је поднео бранилац окривљеног АА - адвокат Душан Сакић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП и повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд уважи поднети захтев, укине побијану пресуду и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у делу који се односи на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9), док је у осталом делу недозвољен.

Указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП, бранилац окривљеног АА - адвокат Душан Сакић у поднетом захтеву истиче да је Апелациони суд у Крагујевцу, након одржаног претреса, окривљеног огласио кривим за кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 2. КЗ и у чињенични опис пресуде додао речи „у великој количини“ што није наведено у оптужници овлашћеног тужиоца и на тај начин је увећао криминалну количину у односу на ону која је садржана у оптужби Вишег јавног тужиоца у Краљеву.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани, из следећих разлога:

Одредбом члана 420. став 1. ЗКП је прописано да се пресуда може односити само на лице које је оптужено и само на дело које је предмет оптужбе садржане у поднесеној или на главном претресу измењеној или проширеној оптужници. Дакле, из

цитиране законске одредбе произилази да између оптужбе и пресуде мора постојати идентитет и подударност у погледу субјективне и објективне истоветности дела.

По налажењу Врховног касационог суда, наведеном изменом чињеничног описа кривичног дела из оптужног акта Вишег јавног тужиоца у Краљеву Кто 4/20 од 19.02.2020. године, суд није прекорачио оптужбу, односно није повредио ни субјективни, а ни објективни идентитет оптужбе и пресуде на штету окривљеног АА.

Ово стога што суд може изменити опис дела дат у оптужници а да не прекорачи оптужбу, све док измењени опис остаје у границама чињеничног основа оптужнице тј. у границама оних чињеница и околности на којима се оптужба заснива а из којих произилазе законска обележја одређеног кривичног дела.

У конкретном случају оптужбом је окривљеном стављено на терет да је критичном приликом „ неовлашћено ради продаје држао, 196 таблета опојне дроге екстази“, чиме је извршио кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, а побијаном пресудом је оглашен кривим да је извршио кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 2. КЗ, тако што је конкретном приликом неовлашћено држао у великој количини опојну дрогу и то 196 таблета екстазија.

Када се има у виду да суд није везан правном оценом кривичног дела из оптужбе а да је окривљени оглашен кривим за неовлашћено држање исте количине опојне дроге која му је оптужним актом стављена на терет, тада означавање у пресуди да се ради о великој количини опојне дроге (што је фактичко питање у сваком конкретном случају) и изостављањем навода оптужења да је опојна дрога неовлашћено држана ради продаје, није нарушен објективни идентитет оптужбе и пресуде јер таквим поступком суд није прешао границе чињеничног основа оптужнице. Ово стога што је чињенични основ оптужбе – неовлашћено држање 196 таблета опојне дроге екстази, па у ситуацији као што је у конкретном случају када суд нађе да та колична опојне дроге није намењена продаји већ да се ради о великој количини опојне дроге, суд је овлашћен да држећи се већ утврђеног чињеничног основа оптужбе изврши наведену чињеничну измену као и измену правне оцене дела у корист окривљеног (лакше кривично дело) и тиме не поступа супротно одредби члана 420. ЗКП.

Имајући у виду напред наведено то су у конкретном случају неосновани наводи браниоца окривљеног којима се указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА у осталом делу одбачен је као недозвољен.

Наиме, бранилац окривљеног у захтеву истиче и повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, због које је дозвољено подношење захтева окривљеном и браниоцу. Међутим, да ли је наведена повреда закона учињена или није процењује се у односу на изреку правноснажне пресуде која се побија захтевом, а не у односу на њено образложење, како то бранилац у захтеву наводи и на који начин суштински истиче битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, а што

не представља законски разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, па је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног у овом делу оценио недозвољеним.

У преосталом делу захтева бранилац окривљеног напада разлоге правноснажне пресуде и тиме истиче битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, а такође оспорава и чињенично стање утврђено правноснажном пресудом наводећи да окривљени није преузео ранац са екстазијем, нити је држао екстази, већ је ранац све време носила ББ. Наведне повреде не представљају законски разлог због којег је у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, па је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног и у овом делу оценио недозвољеним.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаном пресудом није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9) на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Душана Сакића, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП захтев у односу на ову повреду одбио као неоснован, док је у осталом делу на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП и члана 485. став 4. ЗКП захтев одбацио као недозвољен и одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник
Весна Зарић,с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић